

Tuimelaars (*Tursiops truncatus*) in Bahía San Antonio, Patagonië, Argentinië: gedrag, sociale compositie en populatieschatting

Colpaert Sam

Onderzoeksgroep Mariene Biologie, Mariene en Lacustriene Wetenschappen, Universiteit Gent, Campus De Sterre, s8, Krijgslaan 281, 9000 Gent, België
E-mail: colpaert.sam@gmail.com

De hoge observatiefrequentie en residentie in Bahía San Antonio (BSA), maken van dit gebied een ideale plaats voor langetermijnstudies over tuimelaars. Dit genereert een opportuniteit voor de beschrijving van de ecologie, biologie en sociale structuur van deze topzoogdier predator, wat vitaal is voor hun conservatie. Een foto-identificatie studie was uitgevoerd gedurende 33 dagen (2010) in BSA, Patagonië, Argentinië, om het gedrag, sociale compositie en populatieaantallen van de tuimelaars te onderzoeken. Dit resulteerde in 14 bootgebaseerde (9 positief) en 8 landgebaseerde (7 positief) observaties. Via deze landgebaseerde observaties kon een observatiefrequentie van 0.20/h bekomen worden. De resultaten geven weer dat de dolfijnen het meeste van de tijd aan het rondtrekken waren, gevolgd door voeden en socialiseren. Data indiceren dat de dolfijnen BSA gebruiken als een voedsel- en geboorteplaats, specifiek in de winter. De lagere populatieschatting van 66 individuen (CI 95%=64-76), in vergelijking met de schatting van Vermeulen & Cammareri (2009, ongepubliceerde data), waren een consequentie van het feit dat de locale abundantie nog niet op zijn piek was, waarbij de hoogste abundantie bereikt wordt later in het seizoen (rond September). De half weight index werd gebruikt om de coëfficiënten van de associaties te bepalen, en dit voor 10 individuen die ≥ 5 keer gezien waren in 10 ontmoetingen (waar meer dan 50% van de individuen van de groep konden geïdentificeerd worden). De distributie van de coëfficiënten van de associaties waren redelijk hoog, waar de meeste dolfijnen gemiddelde tot hoge associaties vertoonden met elkaar. Dit lijkt veroorzaakt te zijn door gedragspecifieke associaties en dit vooral tijdens het voeden, wat nog niet geregistreerd was in vorige studies gemaakt door Vermeulen & Cammareri (2009). Daarenboven, stelt het beste beschrijvende model voor dat de populatie van BSA bestaat uit snel dissociërende individuen en constante metgezellen, waarbij de gekozen associaties niet stabiel kunnen zijn tussen de verschillende observaties. De grote variatie in de groepsaantallen, de lage modulariteit en de frequente verandering in subgroup clustering indiceren dat de Tuimelaars van BSA in een fissie-fussie gemeenschap leven. De hoge observatiefrequentie, het groeiende ecotoerisme, residentie, en de waargenomen daling van tuimelaar observaties tonen het belang aan van verder onderzoek, wat vitaal is voor de conservatie van de soort.